

историческа литература. — Малко споръ. — Рѣшение на въпроса Стр. 512

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА. Критическото положение на Балканитѣ.

Годините 1875. и 1876. — Въстанието въ Херцеговина и неговите причини. — Успѣхът на въстанието. — Поведението на Европа. — Коалицията на трите велики сили. — Англия и Босненския въпросъ. — Тя и Берлинският Меморандумъ. — Отоманската империя въ пламъци. — Въстанията въ южна България. — Задачата на Българския революционен комитетъ. — Ентузиазмът на населението. — Приготвленията и първите движения на четите. — Букурещъ и Одеса. — Христо Ботйовъ въ южна Русия. — Съставът и битието на революционния комитетъ, разногласията въ него и оставката на Христо Ботийовъ. — Гревоупсе и невѣжество. — По-нататъкъ? 551

ГЛАВА ПЕТА. Рѣшителниятъ моментъ.

Продължение: — Новите усложнения на Балканитѣ и несигурното положение въ Мала Азия. — Изтъпленията на властта. — Давление отъ страна на европейския концерти за реформи и бунтът на софийския Цариградъ. — Детронацията на Абдулъ Азисъ и декларацията на новия султанъ. — Младотурцизъмъ и реакция. — Отзвивъ чуждата преса за положението на илотите въ България. — Априлското въстание. — Българските революционери пакът на изпитание. — Малодушието на героятъ и съзнаната отговорност на социалиста. — Христо Ботийовъ войвода. — Една трагична раздѣла. — Майка и синъ. — „Радеци“. — По вода и по суша. — За кждѣ бѣше прѣдрѣщено движението на Ботийовата чета? — Единъ маловаженъ въпросъ. 580

ГЛАВА ШЕСТА. Къмъ Лобното място.

На българския брѣгъ. — Рѣчъ и клѣтва. — Къмъ Балкана. — Схватка съ аскера. — На Миленъ камъкъ. — Измѣната на Враца. — Най-трагичниятъ моментъ въ живота на Христо Ботийовъ. — Въ уединение. — Горчивото съзнание на поета и користолюбието на единъ овчарь. — Една лута присѫда. — Убийството на поета. — Жалките остатъци на едно монументално дѣло. — Допълнение: — Отгласи въ чуждата преса слѣдъ завладѣването на „Ра-